

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske Slovence.
PRIHAJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin na leto je vsakoml na njegov naslov 8 K.
Skupno od deset vob 6 K.

Naročniki k Nevlinam brezplačno dobijo vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar Srca Jezuševoga.“

Cena ednoga dreboa je doma 10 filerov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

pleb. v Dolencih, NAGYDOLÁNY, Vasmegeye.

K tomu se more pošlati naročnine i vsi dopisi, ne
pa v tiskarno ali v Crenšovce.

Lastnik i izdajatelj Novin i Marijinoga
Lista je Klekl Jožef vp. pleb. v Črenšovcih, Cserföld, Zalamegye.

V. postna.

Sedem reči Kristušovih i njegova smrt.

Židovje so se z Kristuša norca delali. On je pa za nje molo: Oča, odpusti njim, ar ne vejo, ka činijo. Luk. 23. To je Kristušova prva reč. Dejansko je včino, ka je vsikdar včio, da ljubiti moremo i naše neprijatele.

Druga reč je ravnana bila razbojniki, ki je na desnem kraji viso. Razbojnik se je njemi molo: Gospodne, spomeni se od mene, či vu tvoje kraljestvo prideš, odgovor je dobo: Jas pa tebi povem, ešče dnes menom bodeš vu paradizomi. Luk. 23. Eden je, kak sv. Augustin piše, ki se je na konci žitka preobrno, da vu dvojnost ne spadneš, nego samo je eden, da se ne vüpaš prevzetno. „Ne vkanjüjte sebe, pise sv. Pavel, Bog ne da z sebe norca rediti, ka seja človek, tisto i bode ženjao. Ki vu telo seja, z tela bode ženjao, ki pa vu dušo seja, on bode z duše vekivečni žitek ženjao. Gal. 6. Kak štoj žive, tak bode i njegova smrt.

Tretjo reč je pravo Jezuš svojoj materi i sv. Janoši. Marija je s drugimi ženami pod križom stala. Spunile so se reči staroga Šimeona: I tvojo dušo, meč prehodi. Kda je Jezuš svojo žalostno mater i poleg nje sv. Janoša vido, pravo je materi: Ovo, tvoj sin. I Janoši pravo: Ovo, tvoja mati. Jan. 19. Da Marija zdaj zgübi svojega sina, da njoj mesto sebe svetoga Janoša, ki je njo od tiste vöre mao vu svojo hišo vzeo. I sveti Janoš je vu Mariji dobro mater dobo. Marija je vsem nam za mater dana.

Proti tretjoj vöri je velka bolezen prišla na Jezusa, s velikim glasom je pravo: Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapüsto? Mat. 27. To je štrta reč.

Kristuš je dosta trpo. Vido je, da so židovje okoli njega stali i so ga ošpotavali, vido je dale naprej na sto let, na jezero let, da dosta ljudih de poleg njegovoga križa stalo i mimo šlo brezi pokore. Kristuš je dosta trpo i vu teli. Roke so njemi na križ pribite bile i tak je viso. Kak naj menje se je geno, vse žile i kotrige so ga zbolele. Krv njemi je vu glavo silila i njemi povzročila velko bolezen. Rane so njemi otekle i čüto je velko žejo, štera pri vsakšem človeki notri stopi po velkoj zgübi krvi. Vu velkom trpljenji se je Jezuš tožo. Ne je vu dvojnost spadno, ne je proti Bogi gučo, samo se je tožo. Tak se mi tüdi slobodno tožimo našemi Bogi vu naših nevolah, samo vcahati, proti Bogi mrmrati ne smemo.

Peta reč je bila: Žejam. Jan. 19. Dosta krvi je Jezus zgübo, velka žeja je na njega prišla. Telovna žeja Jezušova znamenüje njegovo duševno žejo. Žeja Jezuš rešitev vseh ljudih.

Šesta Jezušova reč je bila: Spunilo se je. Jan. 19. Jezuš je naš dug plačo, božjoj pravici za dosta včino. Spunilo se je — to more s veseljom napuniti vsakega grehšnika, ki se je spokorio. Kristuš ga je rešo grehov.

Sedma i slednja reč je bila: Oča, vu tvoje roke preporečam mojo dušo. Potem je nagnu glavo i püsto dušo. Jezušova slednja reč i naša slednja reč more biti na smrtnoj posteli. Ta reč je posvečena od onoga, ki je s svojov smrtjov oblado smrt. Či je ne moremo na glas povedati od slabosti i boleznosti, tak vu srci zdržimo.

Okoli križa Kristuševoga je dosta ljudih stalo. Bili so dobri i bili so lagoji. S kakšim srcem stojimo mi pred križom? Kristuš je k vsem meo reč. I k nam guči. S kakšim srcem sprejmemo mi njegove reči?

Mir smo sklenoli z Rusom.

Brest Litovsk, 8. marc. Pred bolševike je postavljeni bio mir, či bi ga pa ne šteli sprejeti, bi bili od Nemcov vküp streti.

Predsednik ruske delegaci je Sokolnikov se je tožo, da so prisiljeni mirovno pogodbo podpisati, podpišejo nje brezi toga, da bi se kaj pogajali. Na to so iz naše strani odgovorili, da bi mirovne i pomirajoče reči čakali od Rusov i da smo mi ne krivci zdajšnjoga žmetnoga položaja Rusije.

Rusi se podpisali pogodbo mirovno, da od sega mao ščejo mirovno i prijateljsko živeti s Austrijov i s Nemčijov. Rusija razoroži svoje čete. Včasi sklene mir s Ukrajnov. Estland i Livland nemška policaja obsede. Od druge obsedane zemlje Nemčija i Austrija odloči. Rusija svoje čete nazaj potegne iz Finsokoga. Vlovlene domo püstijo. Pogodbeniki odpovejo vse nadomeščanje bojnih škod.

Po sklepi mira s Rusom Nemci ne idejo dale na Ruskom. V Ukrajni smo tüdi razbili razbojniške — bolševikove čete, naše čete se nazaj potegnejo. V Ukrajni smo prišli za hrbet rumunskim četam, na dugo že več ne bodo mogli vleči mirovno pogajanje, tem menje, da so Nemci prve dni marca gori povedali rumunsko premirje. Na to je rumunska vlada znovič oznanila, da je pripravljena se pogajati od mira.

Japonci, Amerikanci i Angluši ščejo posesti Sibirijo. Ne spoznajo ruski mir.

Za Rusom pride Rumun. Prisiljeni je bojno dokončati, proti stanoti več ne more. Vsi so ga ostavili, mi smo ga pa okoli zagradi. Prisiljeni je naše pogoje sprejeti.

5. marc. je sklenjeno rumunsko premirje. Na skori se sklene mir na podlogi sledećih točk: Rumuni zgübiju

Dobrudžo, austrijske — vogrške — rumunske meje se popravi, rumunska vlada razoroži svoje čete, rumunske čete včasih spraznijo obsedeno austrijsko-vogrsko zemljo, rumunska vlada se zaveže, da prevoznajo naših čet prek po Moldavi i Besarabiji do Odesse s vsakšev močjov bode pomagala. Rumuni pod nasiljem so vse dovolili, da se na dobro Austro-Vogrške popravi meje, da Nemčija na duge čase dobi petroli.

Nemški cesar je naslovo na državnoga kanclerja brzojavko (telegram): „Nemški meč pod vodstvom velikih vojskovodij nam je prineso mir z Rusijo.“

Že se tretji mir sklenjava pa je dónok vse tiho. Vsaki zna, da na drugih frontah de ešče dosta krvi teklo. Na izhodi je nemški meč prineso mir. Kaj pa prinese mir na zahodnom bojišči?

Dom i svet. — Glási.

Dnevnik. Torek, 19. marc. Sv. Jožef. Četertek, 21. marc. Benedek, Petek, 22. marc. Marije sedem žalosti. Nedela, 24. marc. Cvetna.

Odlikovan po smrti. Že smo se spomenoli, da je desetnik Pücko Štefan dombr. 20. pp. 24. dec. 1917. junaško smrt mro. Zdaj po smrti je dobo srebrno svetinjo I. vrsti. Svetinjo bodo dobili mesto njega za njim žalüjoča mati.

Hlačna mačka. Vu Pöltitshbergi poleg Radgonje se je zgodilo: 82 let stara žena Roschman od Velke slabosti je mrla. Pri njej je samo bila mačka, štera od glada je načnola mrtvo telo. Samo na ništerne dni so vpamet vzeli, da je stara mrla.

Deca očo išče.

Vsi na ednok navküper pravijo: hodimo, hodimo. Janček vzeme doli z lade razpetje i brati dá govoreči: Ti bodeš križ neso, on si pa čišlo v roke vzeme, štero okoli razpetja, povešeno bilo. Zdaj hodimo na breg očo iskat, po poti bodemo lepo molili, naj nam Bog očo pokáže. Mála procesija ide na breg, sirotice molijo za očo. Lüdje z čüdivanjom gledajo te máli moléci sereg...

Koma dónok ide ta Kolárova deca, pitajo eden ovoga? Dugo idejo i obrüdjuni pridejo na breg. Na bregi je stao eden kameni križ. Janček právi bratom: Vidite, Boga smo najšli, oča tüdi eti bodejo, samo molimo, naj nam Bog jih pokáže. Dugo molijo, molijo, i naslednje obrüdjuni pred križom vsi zaspijo.

Prišli so romari, ki so k svetoj Tro-

Dovoljenje je potrebno k küpčiji živine. Vlada je odredila, da od sega mao roženo zivino. bivale, tece, ovce samo s pismenim dovoljenjem slobodne küpiti. Pri postavljenji novih pašusov ali pri prepisanji pašusov se more pokazati dovoljenje.

Na Taljanskom fronti božja služba 12 pp. 4. Baona. Vojak nam piše: Med dvema velikima bregama smo bili pod šatorami. 2. febr. so nam mešüvali eden slovaški mešnik. Više nas so granati rogatali i treskali, kak najbolje po leti vu oblakah grmi. Na ednok samo prileti edna granata pa zraven pod stol se prikotala, kde so mešnik mešüvali. Za prva smo se zesagali, sledi smo se pa čüdivali, da se je granata ne razpočila.

Izvažanje živeža z Ukrajne po mali ide naprej. Prevažanje je zmetno. Zdaj de se otaplo sneg, eden čas po cestah se ne de dalo voziti. Za železnice ne ga za dosta kamenoga vogelja. Vodena pot na Dunaji je pripravljena, nego ne so ešče k redi ladje na Čarnom morji.

Mrla je v Beltinci Vohar Gejta 19. febr. Stara bila 21 let. Sprevedilo jo je 45 dekel vu belom obleči.

Na misijone darüvali leta 1917: Horvat Ana z Strehovec na salezijanski misijon 10 kor. Neka tretjerednica z Martjanske fare 42 k. Horvat Ivan. Žiški 10 k. Ftičar Štefan. Gumilica. Za krst deteta s imenom Štefan 24 k. Horvat Janoš. Trnje 20 k. Ütroša Ana G. B. 1 k. Legény Bara. Noršinci 5 k. N. N. 2 k. N. N. 2 k. Zelko Treza. Črensovci 1 k. Tkalec Jožef. G. B. 2 k. N. N. Törnišče 1 k. Sarjaš Ana. Trnje 6 k. Kühar Ferenc. Bakovec 2 k. Antolin Andraš. Beltinci 5 k. Sömen Verona. Brezovica 1 k. Žerdin Štefan topničar 1 k. Horvat Bara. Trnje 1 k. Karoli Ivana žena. Čren-

jiei šli. Pri križi postanejo, molijo i spevajo. Deca pa mirovno spi. Ka je to za edne siromaške dece, pitajo.

Zagvüšno, siromaška deca z vési. Nihajmo je, naj spijo. Ali dajmo jim krüh, ve so siromaške.

Romari bütoore odvežejo i dosta beloga krüha deci tam nihajo.

Večer je približavao, kda se deca prebüdila.

Janček pravi bratom i sestri: Ste čüli, kak lepo oča pri Bogi molijo i spevajo. Čüli smo, je bio odgovor. Ali ni, ni, keliko beloga krüha so nam oča poslali z nebes. Ančika odvëzi doli robec, pa bodemo krüh domo materi nesli. Oča so poslali. Ančika zveže krüh v robec i deca ide nazáj domo. Po celoj poti pa lepo molijo. Večer je že bio gda so nazaj prišli. Mati je že deco zmetno iskala i se čedni, koma so dónok zavdarili, kda na ednok čüje glas svoje dece: „Mati, mati pri oči

sovee. 2 k. Lonkovič Štefan. Čentiba 20 k. Palinec Anton. M. Srdišče. 1 k. Fieko Marija Krajna 1 k. Kleis Ana v Sebeborci nabrala 40 k. (Z Moravec: Karas R. 2 k. Karas T. 2 k. Z Seböboree: Ciz V. 2 k. Bertalánié T. 2 k. Edna stara 2 k. Horvat Julia 2 k. Horvat T. 1 k. Krčmar F. 1 k. Kleis Ana 5 k. Kleis Veronika 7 k. Lutar Ana 2 k. Z Martjanec: Rajbar Viktoria 2 k. Vaš Ana 2 k. Z Gorice: Lončar K. 1 k. Lončar V. 1 k. Z Noršinec Lončar Maričika 2 k.) Sobočan Jožef. Hotiza 6 k. Hožjan Janoš z Lendaskih gor. — 60 k. Kozar Julia. Martinje 2 k. Roža Nedelica 14 k. Ritlop Števan. Žiški. 4 k. Kovač Julia D. B. 10 k. Györek Marija 1 k. Lopert Pavel, vojak z Bogojine 5 k. Kolenko Jožef, sanitec 2 k. Horvat Marija. Trnje 2 k. Tkalec Ana 8 k. Rože 7. Radosti. Črensovci 3 k. N. N. z Odranec 10 k. N. N. Trnje 220 k. N. N. 1 k. N. N. 30 k. Mekiš Rozika Nuskova 20 k. Kuzmič Treza. Štrigova 100 k. Za odküp i krst. Ime deteti Treza. Kovačič Martin. Sv. Martin 4 k. Novak Mihal, Hlapičine 2 k. Maroša Ana, Törnišče 10 k. N. N. Törnišče 4 k. Vküp 651 k. 60 fl. Z toga družbi sv. Petra 124 k 60 fl. V kaso k misijonom vogrskih slovincov 527 k. Zdaj je 727 koron.

Nove cene! Gotovo je, da ni nebenoga izdelka, kateri se od izbruha vojne ne bi najmanje za trikrat podražil, a tim prijetnejše, ako se izdelovatelj tako priljubljenih in skozi desetletij za mogo ljudi nepogrešljivih preparatov odloči za samo tako malo spreminje cene, katere komaj krijeje zvišane poštné stroške, surevine, plačilo dela in pakovanja. Ti preparati se torej izdeljujejo takorekoč samo zato, da stotine odjemalcev istih ne progresaše. To velja za širno znane Fellerjeve Elsa izdelke in sicer za priljubljeni Fellerjev fluid z znamko „Elsafluid“, kateri olajša vsako bol in se more dobiti sedaj 6 dvojnatih ali 3 špeciálni steklenici za kor. 14-32 franko, 12 dvojnatih ali 4 špeciálne steklenice za kor. 27-32 franko, med tem ko se dobi od želodec okrepčujočih in ljagodno odvajajočih Fellerjevih raberbara kroglic z znamko „Elsakroglice“ 1 zavitek za kor. 7-37 franko ali 2 zavitka za kor.

smo bili, čüli smo, kak pri Bogi veselo spevajo i molijo pa glejte eto so nam dosta dosta beloga krüha dáli.

Gorski.

Slovinci se srečajo!

Pred nikelko dnevov sam bio v službi. Mogo sam visitirati... mesto, kde so na kvartiri štiri stotnije, da je vse v redi. Večer ob 9. vöri sam pali okoli pogledno po vesi, či že več ne svetijo vojacje. Med potjev naletim na ednoga voznika (kočiš), ki se tira skoz vesi. Stavim ga. Pitam ga romanski: „Undje duces, moj pate?“ (Koma se pelaš bratec?) Ali voznik, priletan mož se nikaj ne strahši ino mi lepo v maternom jeziki pravi: „Jas sam slovenec i ne raznim romanski.“

Te lepe slovenske reči so me tak genole, kak či bi je čüto v domačem kraji

13-47 franko. — Elsa pomada da obraz in varstvo kože (močnejše vrste) stane sedaj kor. 4-50, tanochina pomada za povspešenje rast las (močnejše vrste) kor. 4-50, usipalni prašek kot dodatek kor. 1.—, Fellerjevo li-ljino milo, boraksovo milo in še drugi Elsa preparati se radi prilože po današnji ceni, dokler je še zaloga. Pri danasnjih razmerah na poštah svetujemo naročilo natančno nasloviti sledeče: E. V. Feller, lekarnar v Stubici Centrala šte. 146 (Hrvatsko). Cene, katere so navedene v raznih tiskovinah še odpreje, sedaj niso več veljavne.

Lagoje je racune do zdaj vsaki, ki si misli, da peneze prišpara, či na videnje fal bazarno voro kupa. Že za mali čas je vora pokvarjena, postane i samo stroške redi. Na slendje pa niti popravlanje ne vala i je človek prisiljeni novo voro kupiti. Ki se vsega toga šee rešiti, naj si kupi s ednov prtjov stalno i tečno hodečo pravo švičarsko voro vu svetovnoj hiši rezpostjitve vör H. Suttnera Lajbach 945. Ta firma ma svojo fab riko vör na Svičarskom i vöre rozposilja privatnim neposredno fabrienih cenah, zato pa vsaki ma priliko, da si fal za istino dobro voro lahko kupi. Dosta jezer zahvalnih pisem apoznava dobroto Suttnerovih vör. Te izvrstne firme cenik na prošoje vsaki brezplacno i brezi poštnine dobi. Firma zvün Leibacha nikdi ne ma vu monarkiji skladišča, na štero delo vas opominamo.

Pošta. Dervarič Mihal. Štkar Ivan, v Bodonci l. 1882. rojeni 20 pp — je zgrabljeni. Iwanowo Wosnesensk Gouw. Wladimir.

Gomboc Treza. Vadarci. Tvoj mož je premino 5. okt. 1916, najbrž je zgrabljeni. Juk Janoša žena. Giderovce. Mož se gori išče.

Orša B. v Beltinci. Ka se je 19. febr. zgodilo, mi samo 8. marca naznaniš? Takše novice včas i more na pošto dati.

Benedikova voda i mast.

S križami smo hodili na križni pondeljek. Povem vam, kde. Tam, kje Bl. D. Marija cerkev ma za pod logom. Po sv. mešaj smo domo šli. Srečam staro ženkico, lonček nosi vu robec zasčkani. Ne je bila z naše fare, bila iz sosedne vesi, kde je dosta lončarov.

od svoje rodne matere. Pravim njemi, da sam jas tñdi slovenec. Ne verje mi i me pita, odked i z štere vesi. Voznik mi pove, da je on tñdi iz Beltinec.

S veselim srcom sva si pogučavala. Vöre so hitro šle. Voznik se je mogo dale peljati do druge vesi. Mož je pošteni i od vseh veščanov priljubljen kmet Balaž K.

Drugi den sam z službe domo šo. Na poti mi prideta proti dva precej stariva človeka. Pozdravita me i eden pita, či je istina, ka je, prej, on čuo, da sam jas tñdi slovenec. Tak sam se pali spoznao s dvema slovencoma, eden je Janoš Gr. iz Motovilec, drugi pa Štefan Sp. iz Satahovec. Prva reč naša so bile naše lepe Novine ino Marijin list.

— Stara, kaj pa nosite?
— Lonček.
— Kaj pa mate v lončeki?
— Benedikovo mast sam na križne procesije prinesla.
— Benedikovo mast? Kaj pa je to? To jas ne vem.

— Ve pa to prinjih blagoslovajo, mi je pravila.

— Pri nas? Zdaj ob prvim to čujem, njoj pravim.

— Tü pri njih sam čüla, začne stara pripovedavati, da so si ženske gučale, da je Benedikova voda dobra, či deca straje ma, dobra je starešim piti. Tak i Benedikova mast. Z njov na dveri križ napravijo. Kravam cecke mažejo. Dobra je, či koga reže. Naši doma ne blagoslavljajo.

— Te ste pa vi s tem lončekom na Benedikovo tñdi pri nas bili?

— Kak pa.

— Pa kakša mast je to, kak jo dobite? jo na dale pitam.

— Na fašenek glavo skühamo, večer pa hrbet. Mast doli grabimo vu mali lonček.

— Dobro je doma šegen meti, mi je na sledaja pravila.

— Stara, pa to vi vse verjete, sam jo pito.

— Verjem.

— Te vi več verjete, kak pa jas, sam njoj pravo i dale odišo.

Stara me je čüdno gledala, da jas ne verjem vu njenom „šegnji.“ Meni pa ešče zdaj itak dobro spadne misel, da sam staroj siroti njeno celo vero ne vküp spotro. Edno nogo je že tak vu grobi mela, ka si človek s takšim more? Vam mladim pravim, samo one blagoslove i šegnje mejte i rabite, štere Maticerkev blagoslovi.

Več takših navad je, štere so vko-renine vu navade maticerkvi. Mo vse za šatringe držáli? Ne. Nego moremo je očistiti, moremo je obrezati.

Ne zamerite mi, da se jas tak močno držim starih navad. Tam bolje, kda vidim, da edna dobra navada za drugov mine med ljudmi. Naše ljudstvo

Pitala sta me, či je jas tñdi vdablam i potem sta me prosila, ka bi je radiva štela. Mene je jako veselilo, da se tak zanimata za slovensko čtenje ino sam njima včas i poslo po mojem slugi precej Novin. To hitro prečteta i drugi večer prideta sama k meni i se mi pri srčno zahvalita. Na njiva željo sam njima ešče dao stare Novine, štere ešče zdaj čteta. Nikak bi se čüdivao, da stare novine čteta, nego jas njiva razmim. Vsaki lübi svoj materin jezik. Ka je po njem zapisano, je vse lepo. Posebno mi slovinci moremo gizdavi biti na naš jezik. Koma steč pridemo, vse po vsedi si znamo zgučati. Pa te naj štoj pravi, da mi s našim jezikom nikam daleč ne pridemo . . .

Zmagov Vereš
poročnik 138. pp.

se odkriva, liki stara streha, z štere veter edno šopo za drugov doli nosi. Mesto narodnih pesmih tñje čüješ, krščanski poklon se je obrno na „Jó napot!“

Ne zamerite mi, či se jas tak močno držim naših slovenskih navad. Iz njih piše düh slovenski, slovenska misel. Vu naših navadah brni slovenska poezija, nedužno veselje. Ali se pa ne razvedri ešče najboljše tužen človek, kda čüje slovensko vertinjo: Dekle, šle mo tikvi sadit. Štera de bolje lagala, njene debelejšje zrastejo.

Pripoved.

Kapelica na Smeči. Spisao J. Vandroš.

Mogoče ga omami zaspanec, pa se skotne vednako v prepad. Zakörili so kre lesa in ga zvali celo noč, naj samo ne bi zaspao. Ova so poslali v dolino pravit, ka je pastirček še živ, pa ka ga rešijo zajütra, če de se držae celo noč na voskoj poliei.

Ljudje so bili že pod njim. All nieden je ne mogo po gladkoj steni do njega. Zato se šli malo v en kraj in so se tak plazili po voskom robi navzgor. Prišli so že mimo pastirčeka in se plezili dale. Prišli so do police, tam šo najšli Simončekove črevlje, palico i turbo. Vitezov eden je zvezao tri duga voža vküp in na konci napravo zanko. Püsto je vože dol in skričao: „Naveži se Simonček! Naveži se pa si rešen.“ — Vože se je gibalo nekaj časa semotama pred dečekcom pa se je nategnolo. — „Hvala Bogi, navezao se je“ so pravili ljudje, in žmeten kamen se njim je skotao s srca. „Rešeni je!“

Vlekli so vože navzgor; za nekaj trenutkov se je pokazao Simonček pod njimi. Potegnoli so ga na penico in stopili okoli njega. Pastirček Simonček je ležao pred njimi, ne se je geno, kak če več ne bi bilo življenja v njem. Obleka njemi je bila vsa razčesana, bose noge in roke spoškrabane, krv njemi je tekla iz mnogih ran. Gledali so ga ljudje in milo se njim je. Vidili so, kak je krčevito stiskavao veliko planinko k prsam. Prignoli so se pa so začnoli čteti lističe. „Trinajst jih je“ so pravili začüdeni. „Najšeo jo je, siromak. Najšeo jo je, pa zgübo življenje.“

Eden od vitezov je poklekno k njemi, pa poslušao, če njemi še bije srce. Zadovoljno je pokimao in vstano; „Še je življenje v njem, je pravo.“ Glejme, ka ga spravimo hitro na varno. Primate ga, potrüdite se; zaslüžo si je siromak pastirček.

„Mogoče jo je pa le najšeo“? je pravila stara Maruša. „Mogoče jo je pa le najšeo? Verite mi gospa, ka je rav-

no te pastirček izbrani. ka zvrachi viteza Stojana.“

„Daj Bog!“ je vzdehnola gospa Kunigunda in poglednola proti nebi. — Celo noč sem klečala pri bolnom sini in molila za njega in za bogoga pastirčeka. Hudo mi je bilo pri srci, ka sam mogla jokati... Za obljubila sem to noč Materi Božoj lepo kapelico, če reši mojega sina i toga pastirčeka...“

„Najšeo jo je — planinko s trinajstimi lističi je najšeo!“ se je začulo po polji. „Glejte ga, gospa! Pastirčeka Simončeka glejte! On jo je najšeo, palninko s trinajstimi lističi je najšeo.“

Vgradiči je kühala stara Maruša čudozdravno planinko. Tekočino so vlejali bolnomi vitezi Stojani v vüsta. Vitez Stojan je željno požirao tople kapljice. Kda je zavzio zadnjo kapljico, si je odehno. Pogledno je pa navzočih pa zapro oči. Rdečica je polejala njegov bleđi obraz; tak je spao vitez Stojan nepremično s Simončekom vred do ranoga jütra.

Kda se jo pokazao den iz belih gor, je vstano vitez Stojan zdrav iz postelje. Mati je zajokala na ves glas od srčne radosti; vitez Stojan jo je pa obimao ves srečen. Hvalila sta Boga s suzami v očah in z radostipunim sreom.

Gospa je držala svojo reč. Še tisto leto je zozidala visoko gor na Smeči lepo kapelico. Stolpič (türen) je imela ta kapelica, v njem je bio pa zvonček. Te zvonček je imeo tak lepi glas, ka se je topilo vsakomi srce, če ga je čüo. Po zajütrah in večerah je zvonio tam Simonček sam; ne je bio več pastirček. Vgradiči je živo pri gospej Kunigundi. Kda je pa odraso, njemi je küpo vitez Stojan na Srednjem vrhi širno Kovaričovo posestvo (vérstvo.) Tam je živo srečen in zadovoljen celo življenje. Do smrti je zvonio po zajütreh in večerah v kapelici. Zvonček se je glasio mehko in sladko, njegov glas je opominao ljudi po dolinei k molitvi.

V Kovaričovoj hiši je bila trajna sreča. Kovaričovi so sami oskrbovali kapelico na Smeči. Ka so pa prišli Francozi v deželo, je razpadnola. Duga leta le ne več zvonio zvonček na Smeči. „Komaj moj pokojni oča — Bog njim daj düsno dobro!“ so pravili dedek, „so postavili to novo kapelico v spomin na svojega prededa Simončeka. Znovič novi zvonček in bo zvonio znabiti še dugo, dugo, zdaj hođim zvonit jaz, kda me pa k sebi pozove Gospod Bog, de zvonio moj sin.“

„Vrlec“ (1917.)

Konec.

Branimo i čuvajmo kožo

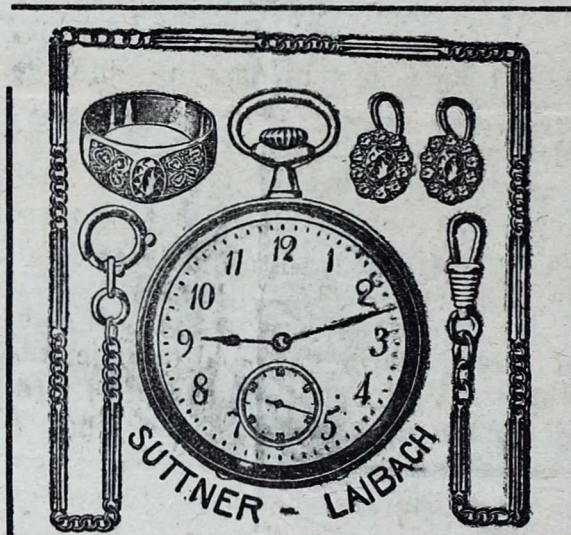
i lice od škodljivoga vpliva vetra, mraza, sunca, praha, dima, sapota kühujskoga, vročine peči i t. d. Necista, groba, s osipnicami puna, spokana, od atk, bradajie osipana koža je ne samo grđa, je i nezdrava. Same zdrava koža vćini mogoče zraćanje kože, zato na kože skrb nositi je edno skrb nositi na zdravje. Voda i žaifa najveć nesnažnosti kože ne more odpraviti; nego vu dosta jezer zahvalnih prismaħ je spoznano, da Fellerova lice i kožo čuvajoća pomada s „Elsa“ znamenjom vse nesnažnosti kože, atke, osipnice, grbe, gube, bradajie i. t. d. odpravi i obvarje lice, šinjek, roke proti zvünesnjomi škodljivomi vplivi. „Elsa“ lice i kožo čuvajoća pomado ne smemo s dostimi inozemskimi škodljivimi mazalami i pastami premeniti: „Elsa“ pomada je celo neškodljiva, od njene rabe de bela, čista, mehka i zdrava koža.

Dosta možov jo rabi zato, da nasledke vu deli, vu prahi, vu vetri, vu legojem vremeni, vu fabrikah spravlene odpravi.

Vsikdar pazimo na znamenje „Elsa“ I. Št. velki lonec 3 K, II. Št. moćneša kakoršnost 4 K 50 fil. vu edino pravoj kakoršnosti pri lekarnari V. Eugen Feller, Stubica Centrale 146 N. Žup. Zagreb. Mesto moćnih, grizajoćih, dostakrat škodljivih žajf rabimo Fellerovo borax žaifo ali lilijsko mlećno žajfo i Fellerove toalett pastille (borax prašek) 1 kor.

Za Fellerov oli iz jeter šćukinskih, za lilijsko mlećno i borax žajfo smo ne mogli z a volo stalna dragoće i pomenkanja blaga stalno ceno popisati, nego vsikdar kak najbolje fal cena de se računala. **Pakivanje i postizna po sebi 2 K. 30 fil.**

Te sredstva so dostokrat že bile pohvaljene.

Dragocen dar za vse bralce!

S pozivom na to pratiko dobi vsakdo, kdor piše dopisnico na svetovno razpošiljanico ur H. Suttner v Ljubljani 945. bogato ilustrovani, velelepi katalog ur, veriže, zlatnine, srebrnine in naj. lepših daril, kakor na primer: amuletov, škapulirjev, križev, krstnih in birmanskih daril. — Da bi ustregla splošni želji zvestin odjemalcev, je otvorila tvrdka Suttner posebni oddelek za koristne potrebščine, kakor na primer škarje, nože, zepne nože, britve, lasestrižne in brivske stroje, steklorezne demante itd. in se trudi tudi sedaj kljub zvišanim lastnim cenam in stroškom, računati blago vsem našim bralcem po najnižjih cenah. Ker nam pa okoliščine danes ko to tiskamp, onemogućujejo postaviti cene za vse predmete, ni bila tvrdka Suttner sedaj v položaju, navesti kakor doslej pri vsakem predmetu končno veljavne cene, toda uverjeni ste lahko, da Vam bode označila tvrdka Suttner, da si ohrani tudi v bodoće sloves najreelnejše tvrdke te stroke, ki ga uživa že leta, vedno najnižje cene, ako ji pišete za kateri predmet se zanimate. Le z nakupom budilnikov, nihalnih in stenskih ur, svetuje tvrdka Suttner v interesu bralcev čakati in naročiti te šele nekoliko po vojski, da ji bode mogoće oddajati budilnike, nihalne in stenske ure v oni znani, ceneni, solidni izvršitvi, kakor se izdelujejo v švicarski urarnici te tvrdke. Zepne ure in vse ostale predmete zamoreje naročiti bralci tudi sedaj pri tvrdki:

H. SUTTNER svetovna razpošiljanica ur v Ljubljani št. 945.

Nikse drugo sredstvo,

kajšteš a jem bodi ime i e kakšteš velkim reklamom ga ponüjajo, ne more meti več zahvalnih pisem i doktorskih poročil, kak pravi Fellerov dobroga diheć

„ELSA-FLUID“

Lekarnar V. Eugen Feller

leško pesvedoći, da već, kak 100,000 zahvalnih pisem i doktorskih poročil je k njemi prišlo za to vsikdar zavüpaćno domaće sredstvo

Ka vsaki hvali, tisto more dobro biti!

Fellerov „Elsa-Fluid“ se rabi, kak

Sredstvo za ribanje vu vsakšem slućaji, kda je silne ribanje potrebno.

Rokam, nogam, kotrigam po dugih potah i deli, pri trüdavi, odnemoglosti i. t. d. ojači i oživlja.

Vu vüsta se rado jemlje dobro je na meso okoli zobov i na zobe.

V leti čüvlejemo vu vodo, s šterov se muvjemo ali koplemo, oživlja, švic prežene i desinficira.

Guti, posebno vu mrzлом, mokrom vremeni, za pranje, či nisterno kapljo vode primešamo.

Kožl, proti vsakoj naćistosti kože je oćišćivalno i oživjalno.

Vlasam, kožo na glavi ojači i ćisti, lüske prepravi.

Stari i mladi za istinsko dobroto vzemejo.

Ob 1000 prilikah se skaže za dobro i hasnovito, za v ni ednoj hiši ne smi faliti.

Nisterna kaplja je boljša, kak alkohol vinski solni, šteroga lai-k dela.

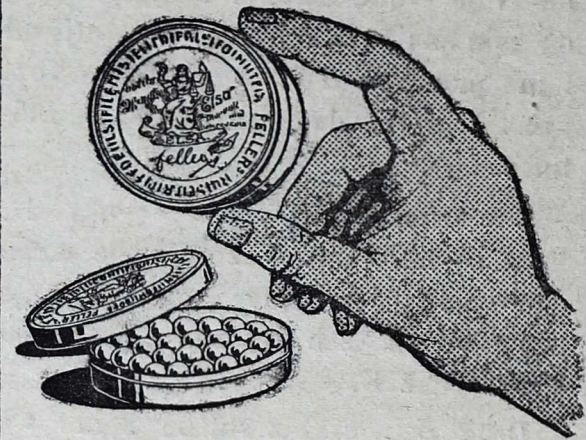
Vu vsakoj držini vu vnoгих slućajih je izvrstno i brš pomogajoće sredstvo.

V zmlj brani telo proti posledkom mraza i mokroće.

12 malih ali 6 duplinskih ali 2 specijal glaša brezpoštine samo 14 kor. 32 fil., 24 malih ali 12 duplinskih ali 4 specijalnih glašov brezi poštine samo 27 kor. 32 fil., 48 malih ali 24 duplinskih ali 8 specijalnih glašov brezi poštine že samo 51 kor 32 fil., penezi se naprej notri pošlejo ali s povzetjom. Dobro je, peneze na nakaznici naprej notri poslati, ar povzetje na pošti već pride.

Ki pravi „Elsa-Fluid“ žele, naj toćno naslovi:

V. Eugen Feller, lekarnar, — Stubica, Centrala Nr. 146. Zagrebacka žup.

Proti Vtragljivomi prekühanji,

netećnosti, zastüšenosti, vtragljivosti ćrev brž i gvüšno pomagajo Fellerove poganjajoće, žalodec okrepećajoće, tek delajoće, rebarbara „Elsa-pilule“, 6 škatul brezi poštine 7 kor. 37 fil., 12 škatul brezi poštine 13 kor. 47 fil., pri lekarnari V Eugen Felleri, Stubica Centrala Nr. 146 Žup. Zagrebacka. Već kak 100,000 zahvalnih pisem i doktorskih poročil. Dosta lüdiħ je oslobedilo od bolov. Zdravim je tüdi dobro.